

[Johan Nielson.]

Nu er der måske nogle, der vil sige: ja men gonorré er jo ikke nogen farlig sygdom, det er en slags forkølelse, og det er muligt, det har jeg ikke så meget forstand på. Men så kan jeg gå over til syfilis, og her kan jeg nævne, at mens der på Færøerne var 6 tilfælde af syfilis i 1973, så var der i september måned i år i Grønland 458 tilfælde af syfilis, og det chokerer mig. Det chokerer mig i allerhøjeste grad, både fordi jeg synes, det er uværdigt for Danmark at give lov til, at sådanne tilstande findes, og også fordi vi færinger har en masse folk, som sejler oppe på Grønland. Vi har for tiden på Grønland 1.318 mænd om bord på 96 skibe; deraf fisker konstant 23 skibe med 392 mænd i grønlandske farvande, og 8 skibe med 108 mænd ligger deroppe næsten hele tiden, så det er helt klart, at det er en meget, meget stor fare for os færinger, bortset fra at det er uværdige tilstande for Danmark. Det er derfor, jeg gerne vil spørge: hvad gør man fra dansk side for at bekæmpe det?

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Bekæmpelsen af kønssygdomme i Grønland sorterer i lighed med bekæmpelsen af andre sygdomme under distriktslægerne. Bekæmpelsen ledes og koordineres af landslægen i Grønland, som til sin bistand har en assisterende læge, til hvem denne opgave i det væsentlige er henlagt.

Vi har forsøgt at bremse udviklingen i kønssygdomme i Grønland ved at foretage masseundersøgelser i flere grønlandske byer, men disse undersøgelser har ikke givet det ønskede resultat, idet en stor procentdel af befolkningen ikke mødte til undersøgelsen, og man kan tillade sig at formode, at netop den del, der ikke mødte, var en særlig risikogruppe. Man kan derfor ikke antage, at befolkningsundersøgelser er en farbar vej i for- søg på at bremse epidemien.

Vi giver samtlige læger, der udrejser til Grønland, et kursus i klinisk diagnostik af syfilis. Vi skulle således være sikre på, at en patient, der henvender sig til undersøgelse for syfilis, får stillet diagnosen hurtigt og sikkert. Vi har siden sommeren 1975, altså i år, desuden indført en hurtig undersøgelse af blod for syfilis, hvilket også skulle for-

bedre muligheden for en hurtig diagnosticering af det enkelte tilfælde.

Da det har vist sig vanskeligt at få syfilispatienter i Grønland til at medvirke til en sædvanlig behandling, dvs. en behandling med daglige injektioner i 10 dage, har man indført en behandling, som betyder injektioner 2 gange med 1 uges mellemrum. I Godthåb, hvor situationen er værst, foregår en vis opsøgende virksomhed, idet man tilbyder undersøgelser i særlige miljøer, ungdomsklubber, kollegier, og hvad der nu kan være.

Sundhedsstyrelsen og landslægen er enige om, at man foreløbig må se tiden an, inden man skrider til yderligere foranstaltninger, herunder oprettelse af særlige klinikker. Jeg kan være enig i dette synspunkt, ligesom jeg er enig i, at det må anses for vigtigt gennem oplysning at inddrage befolkningen i arbejdet med at bekæmpe kønssygdommene. Vi arbejder for tiden i Grønlandsministeriet med planer om at knytte grønlandsktalende socialuddannede medhjælpere til opsporin- gen af patienternes kontakter, således at disse hurtigt kan blive undersøgt og behandlet. Landslægen har i 1973 i samarbejde med Grønlands Oplysnings Forbund iværksat en omfattende oplysningskampagne, og han og Grønlands Oplysnings Forbund er for tiden i gang med at udarbejde yderligere oplysningsmateriale med henblik på at inddrage befolkningen i arbejdet.

Jeg vil slutte med at sige, at uden forståelse hos den grønlandske befolkning af disse sygdomsproblemer vil det ikke være muligt, selv med nok så megen lægelig, medicinsk indsats at få kontrol over sygdommen; men den samme forståelse må naturligvis også være til stede hos alle, der aflægger besøg i Grønland, og jeg kunne forstå på hr. Johan Nielsen, at der er mange færinger, der aflægger besøg i Grønland. Det vil være fornuftigt, at disse færinger, som jo i alle livets øvrige forhold, tænker sig nøje om.

Johan Nielsen (S):

Der er et gammelt ordsprog, som siger, at der findes brodne kar i alle lande, og det gør der også på Færøerne.

Ellers vil jeg takke ministeren for svaret. Det var som de ministersvar, man som regel får her, efter deisen: og præsten holdt en prædiken, hvor ingenting han sagde.